

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/113/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204615
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8613204615.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. IČO: 36 613 843, Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovaným: 1/ E. L., nar. XX.X.XXXX, bytom U. Y. XXX, 2/ T. L., nar. X.X.XXXX, bytom U. Y. XXX, 3/ E. T., nar. X.X.XXXX, bytom U. Y. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 5.029,56 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 2C/275/2013-249 zo dňa 27.01.2016 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných trovy odvolacieho konania vo výške 118,85 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Šafranka do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Svidník (ďalej len súd prvého stupňa) rozhodol nasledovne:

„I. Žalovaným náhradu trov konania n e p r i z n á v a a žalobca n e m á p r á v o na ich náhradu.

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 1.133,70 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do troch dní od právoplatnosti uznesenia.“

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 151 ods. 3, § 142 ods. 1, § 93 ods. 2 a 4, § 24, § 25 ods. 1 až 3, § 137 Občianskeho súdneho poriadku.

Proti uzneseniu, a to proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

V odvolaní namietal neúčelnosť trov vedľajšieho účastníka. Uviedol, že nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Podania vedľajšieho účastníka sú abstraktné, všeobecné, bez znalosti prejednáwanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 24.03.2015 sp. zn. 7MCdo 15/2014 a uznesenie zo dňa 19.03.2014 sp. zn. 6MCdo 5/2013. Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade

a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Úmyslom zákonodarcu pri umožnení vstupu právnickej osoby ako vedľajšieho účastníka do konania, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Nepriznaním náhrady trov konania nedochádza k porušeniu základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Žalobca považuje právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové, nehospodárne.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 10,30 Eur.

Vedľajší účastník na strane žalovaných vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý výrok ako vecne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 118,85 Eur.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. (účinného do 31.12.2014) do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 21.03.2014 oznámil vstup do konania na strane žalovaných vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

V podaní zo dňa 29.04.2014 vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázal na spotrebiteľský charakter sporu, namietal uvedenie nesprávneho údajov o RPMN v zmluve, absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy, vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu, spochybňoval platnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu a žiadal žalobu zamietnuť. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia (č.l. 247 spisu) za 5 úkonov právnej služby - prevzatie a prípravu zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 29.04.2014, zastúpenie pri pojednávaní dňa 19.05.2014, zastúpenie pri pojednávaní dňa 18.06.2014 a za vyjadrenie z 12.12.2014, prináležiaci režijný paušál a DPH, t.j. celkovo sumu 1133,70 Eur.

Účastník konania, ktorý v spore uspel (§ 142 ods. 1 O.s.p.) alebo zastavenie konania nezavinil (§146 ods. 2 O.s.p.), má v zásade nárok na náhradu trov tohto konania.

V danom prípade súd prvého stupňa rozsudkom č.k. 2C/275/2013-129 zo dňa 30.07.2014 žalobu zamietol. Predmetný rozsudok nadobudol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/250/2014-242 zo dňa 13.10.2015 právoplatnosť dňa 29.12.2015. V celom rozsahu neúspešnému žalobcovi v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak vznikla povinnosť nahradiť trovy konania úspešnej protistrane.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že procesná aktivita vedľajšieho účastníka evidentne súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu a, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania....., tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011).

Dôležitá je pri trovách konania aj ich náhradová funkcia (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2004, sp. zn. II. ÚS 31/04, cit. „Pri tomto výklade treba venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 Dodatočného protokolu).

Argument o navyšovaní trov zjavne neobstojí. Každý účastník musí počítať s tým, že v súdnom konaní môže neuspieť a najtypickejším negatívnym následkom v takomto prípade je náhrada trov konania protistrane, ale aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupuje na jej podporu. Niet dôvodu na výnimku u profesionálnych právnických osôb zaoberajúcich sa vymáhaním pohľadávok.

Ochrana spotrebiteľa súvisí s kvalitou života a jej podoby môžu byť rozmanité. Nemusi ísť výlučne o agendu neprijateľných podmienok (smernica Rady 93/13 EHS), či nekalých obchodných praktík (smernica EP 2005/29), ale o celú škálu rozmanitých vzťahov dopadajúcich na bežných ľudí.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Nemožno súhlasiť s názorom, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti, pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe naštudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa. V tejto súvislosti je potrebné poukázať tiež na to, že samotný žalobca je v konaní zastúpený advokátskou organizáciou.

Podľa čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie 1. Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a

hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

Niet dôvodu u právnických osôb zameraných na ochranu práv spotrebiteľov vylučovať ich z právnej ochrany, ktorej súčasťou je aj náhrada ich nákladov v občianskom súdnom konaní. Súdna moc v podstate ani nemá možnosť ako podporiť združenia na účely čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako tým, že sa združeniam prizná náhrada ich nákladov.

Vedľajší účastník poskytol žalovaným kvalifikovanú ochranu a súd prvého stupňa rozhodol v prospech žalovaných. Argumentácia, že vedľajší účastník podáva vyjadrenia bez znalosti prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania neobstojí, pretože vedľajší účastník sa k veci vyjadril až po tom, ako mu bola doručená žaloba spolu s prílohami. Po preštudovaní materiálov obsiahnutých v súdnom spise namietal premlčanie nároku žalobcu, poukázal na spotrebiteľský charakter zmluvy, absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy, nesprávne uvedenú výšku RPMN a spochybňoval platnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe zo dňa 29.04.2014 nie je možné považovať za formulárové. Ide o individualizované podanie, v ktorom sú výslovne vo vzťahu k predmetnému konaniu špecifikované skutočnosti (výška úrokovej sadzby, konkretizované chýbajúce náležitosti zmluvy a pod.), na základe ktorých vedľajší účastník vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú. Pokiaľ činnosť vedľajšieho účastníka viedla k sledovanému cieľu, nie je možné hodnotiť ju ako neúčelnú, a to aj za takého stavu, že súd je z úradnej moci povinný prihliadať na premlčanie nároku dodávateľa, resp. na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok.

Súd prvého stupňa rozsudkom č.k. 2C/275/2013-129 zo dňa 30.07.2014 žalobu zamietol s poukazom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu neplatného postúpenia žalovanej pohľadávky. Z vyššie uvedeného vyplýva, že trovy vedľajšieho účastníka vynaložené v súvislosti s úkonom právnej služby - vyjadrením k žalobe nie je možné považovať za neúčelné. Keďže k procesne relevantnému vyjadreniu vedľajšieho účastníka k žalobe prostredníctvom jeho právneho zástupcu nemohlo dôjsť bez prevzatia a prípravy právneho zastúpenia, aj trovy spojené s prevzatím a prípravou právneho zastúpenia boli vynaložené účelne. Nemožno pochybovať ani o účelnosti ďalších úkonov - zastúpení na pojednávaní dňa 19.05.2014 a 18.06.2014, na ktoré bol vedľajší účastník predvolaný súdom prvého stupňa, ani úkonu - vyjadrenia zo dňa 12.12.2014 k odvolaniu žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom vedľajší účastník uviedol argumenty na podporu správnosti záverov súdu prvého stupňa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešná žalovaná si trovy odvolacieho konania neuplatnila. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej odvolací súd priznal trovy odvolacieho konania vo výške 118,85 Eur. Tieto trovy pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za vyjadrenie k odvolaniu proti výroku o trovách konania (§ 13a ods. 2 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z.) v sume 90,46 Eur a z režijného paušálu za rok 2016 vo výške 8,58 Eur (§ 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z), zvýšené o 20 % DPH - 19,81 Eur (§ 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.